

Bruksela, 12 marca 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE ŁĄCZNOŚCI ELEKTRONICZNEJ

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Oznacza to, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa od dnia 30 marca 2019 r. od godz. 00.00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu¹ zostanie ustalona inna data². Zjednoczone Królestwo stanie się wtedy „państwem trzecim”³.

Przygotowania do wystąpienia mają zatem znaczenie nie tylko dla UE i władz krajowych, lecz również dla podmiotów prywatnych.

W związku ze znaczną niepewnością, w szczególności co do treści ewentualnej umowy o wystąpieniu, zainteresowanym stronom przypomina się o skutkach prawnych, które trzeba będzie uwzględnić w sytuacji, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

Z zastrzeżeniem postanowień przejściowych, które mogą znaleźć się w ewentualnej umowie o wystąpieniu, od dnia wystąpienia przepisy UE w dziedzinie łączności elektronicznej nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Przedmiotowe ramy regulacyjne obejmują⁴ przepisy dyrektywy ramowej⁵, powiązane dyrektywy szczegółowe⁶, decyzję o spektrum radiowym⁷, rozporządzenie w sprawie

¹ Trwają negocjacje ze Zjednoczonym Królestwem zmierzające do zawarcia umowy o wystąpieniu.

² Ponadto, zgodnie z art. 50 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada Europejska, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, może jednomyślnie zdecydować, że Traktaty przestaną być stosowane z późniejszą datą.

³ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

⁴ Należy zauważyć, że wykaz ten zawiera przepisy, których niniejsze zawiadomienie w pierwszym rzędzie dotyczy. Został on opracowany wyłącznie dla celów informacyjnych i nie jest w związku z tym ani wiążący, ani wyczerpujący.

⁵ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

⁶ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywa o zezwoleniach), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21; dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywa o dostępie), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7; dyrektywa

BEREC⁸, rozporządzenie UE w sprawie roamingu⁹, rozporządzenie o jednolitym rynku telekomunikacyjnym¹⁰, jak również szereg zaleceń Komisji dotyczących powiązanych kwestii określania rynków podatnych na interwencje regulacyjne¹¹ oraz proponowanej metodologii ustalania stawek za zakończenie połączenia głosowego¹².

Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami w różnych dziedzinach komunikacji elektronicznej:

1. OGÓLNE ZEZWOLENIE

Usługodawcom mającym siedzibę w co najmniej jednym państwie członkowskim UE przysługuje prawo do udostępniania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej we wszystkich pozostałych państwach członkowskich bez wymogu posiadania tam jednostki organizacyjnej. Mogą oni rozpocząć udostępnianie sieci i świadczenie usług bez formalnej procedury uzyskiwania licencji; muszą jedynie uzyskać „ogólne zezwolenie” w każdym państwie członkowskim, w którym udostępniają sieci lub świadczą usługi (art. 3 dyrektywy o zezwoleniach). Z ogólnego zezwolenia wynikają prawa i obowiązki w odniesieniu do udostępniania sieci i świadczenia usług łączności elektronicznej, a państwa członkowskie mogą wymagać tylko zwykłego powiadomienia, bez obowiązku stosowania okresu zawieszenia (art. 4 dyrektywy o zezwoleniach).

Od dnia wystąpienia dostawcy sieci łączności elektronicznej lub usług łączności elektronicznej z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie nie będą mogli korzystać z systemu ogólnych zezwoleń w państwach członkowskich UE-27. Państwa członkowskie UE-27 mogą zatem nałożyć na dostawców z siedzibą w Zjednoczonym

2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywa o usłudze powszechnej), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51; oraz dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

⁷ Decyzja nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym), Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd, Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 1.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii, Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 10.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu, Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1.

¹¹ Zalecenie Komisji 2014/710/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie rynków właściwych w zakresie produktów i usług telekomunikacyjnych w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (zalecenie w sprawie właściwych rynków), Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 79.

¹² Zalecenie Komisji 2009/396/WE z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (zalecenie w sprawie stawek za zakańczanie połączeń), Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 67.

Królestwie dodatkowe wymagania w zakresie zezwoleń. Ponadto dostawcy z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie utracą prawo do zwracania się do dostawców posiadających zezwolenie w państwach członkowskich UE-27, którzy nie są „głównymi dostawcami” (w rozumieniu dokumentu referencyjnego dotyczącego usług telekomunikacyjnych do układu GATS), o negocjowanie dostępu i wzajemnych połączeń. Co więcej, nie będą oni mieli prawa do wszczynania ani bycia przedmiotem procedury rozstrzygania sporów w UE, ani w odniesieniu do sporów w państwie członkowskim, ani do sporów o dostęp transgraniczny.

2. STAWKI ZA ZAKAŃCZANIE POŁĄCZEŃ W SIECIACH STACJONARNYCH I KOMÓRKOWYCH

Począwszy od dnia wystąpienia unijne ramy prawne, które doprowadziły do niskich stawek za zakańczanie połączeń głosowych na rynku hurtowym¹³, nie będą miały zastosowania do unijnych dostawców usług w odniesieniu do połączeń między UE a Zjednoczonym Królestwem. Może to prowadzić do wzrostu stawek za zakańczanie połączeń z UE do Zjednoczonego Królestwa na rynku hurtowym, a w konsekwencji do podwyższenia taryf detalicznych dla takich połączeń.

3. ROAMING

Od dnia wystąpienia Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim do celów przepisów UE dotyczących roamingu (rozporządzenie (UE) 531/2012).

Dostawcy usług roamingu na rzecz klientów korzystających z roamingu (zwani dalej „dostawcami roamingu”) prowadzący działalność w UE:

- składając wniosek o hurtowy dostęp do usług roamingu, nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów zobowiązujących operatorów sieci łączności ruchomej działających w Zjednoczonym Królestwie do uwzględniania wszystkich uzasadnionych wniosków o hurtowy dostęp do usług roamingu (art. 3 rozporządzenia (UE) nr 531/2012);
- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE w sprawie maksymalnych hurtowych opłat roamingowych, które operatorzy sieci odwiedzanej działający w Zjednoczonym Królestwie mogą pobierać za świadczenie hurtowych usług roamingu w obrębie UE (art. 7, 9 i 12 rozporządzenia (UE) 531/2012).

Korzystający z roamingu klienci dostawców usług roamingu działających w UE:

- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów zobowiązujących ich dostawcę usług roamingu do nienakładania na nich jakiegokolwiek dodatkowej opłaty oprócz krajowej ceny detalicznej za korzystanie z usług roamingu w Zjednoczonym

¹³ Stawki za zakańczanie połączeń na rynku hurtowym to opłaty uiszczane przez operatora jednej sieci na rzecz innego operatora za umożliwienie jego klientom wykonania połączenia. Kwestia stawek za zakańczanie połączeń na rynku hurtowym została podjęta w zaleceniu Komisji z 2009 r., w którym zaleca się metodę kalkulacji kosztów przy ustalaniu regulowanych stawek za zakańczanie połączeń (zalecenie Komisji 2009/396/WE z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych, Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 67). Mimo niewiążącego charakteru zalecenia Komisji z 2009 r. większość państw członkowskich go przestrzega, a Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że właściwy organ krajowy może odstąpić od zalecanego podejścia tylko wtedy, gdy w swojej ocenie danego stanu faktycznego dojdzie do wniosku, że zalecane podejście nie jest dostosowane do szczególnych uwarunkowań krajowych. Organ ten musi podać uzasadnienie swojego stanowiska. Zob. wyrok w sprawie C-28/15, pkt 38.

Królestwie (wykonane lub odebrane połączenia, wysłane wiadomości SMS i usługi transmisji danych), pod warunkiem uczciwego korzystania (art. 6a rozporządzenia (UE) 531/2012); ale

- podczas pobytu w Zjednoczonym Królestwie będą nadal czerpać korzyści z przepisów dotyczących obowiązków w zakresie przejrzystości, określonych w art. 14 rozporządzenia (UE) 531/2012 (połączenia głosowe i wiadomości SMS) oraz w art. 15 rozporządzenia (UE) 531/2012 (transmisja danych).

Dostawcy usług roamingu działający w Zjednoczonym Królestwie:

- składając wniosek o hurtowy dostęp do usług roamingu, nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów zobowiązujących operatorów sieci łączności ruchomej działających w UE do uwzględniania wszystkich uzasadnionych wniosków o hurtowy dostęp do usług roamingu (art. 3 rozporządzenia (UE) 531/2012);
- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE w sprawie maksymalnych hurtowych opłat roamingowych, które operatorzy sieci odwiedzanej działający w UE mogą pobierać za świadczenie hurtowych usług roamingu w obrębie UE (art. 7, 9 i 12 rozporządzenia (UE) 531/2012).

Korzystający z roamingu klienci dostawców usług roamingu działających w Zjednoczonym Królestwie:

- nie będą mogli czerpać korzyści z przepisów UE zobowiązujących ich dostawcę usług roamingu do nienakładania na nich jakiegokolwiek dodatkowej opłaty oprócz krajowej ceny detalicznej za korzystanie z usług roamingu w obrębie UE (wykonane lub odebrane połączenia, wysłane wiadomości SMS i usługi transmisji danych), pod warunkiem uczciwego korzystania (art. 6a rozporządzenia (UE) 531/2012); oraz
- podczas pobytu w UE nie będą czerpać korzyści z przepisów UE dotyczących obowiązków w zakresie przejrzystości, określonych w art. 14 rozporządzenia (UE) 531/2012 (połączenia głosowe i wiadomości SMS) oraz w art. 15 rozporządzenia (UE) 531/2012 (transmisja danych).

Na stronie internetowej Komisji Europejskiej dotyczącej jednolitego rynku cyfrowego można znaleźć ogólne informacje o wniosku Komisji dotyczącym dyrektywy ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/proposed-directive-establishing-european-electronic-communications-code>) oraz o roamingu (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>).

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii